

Nederlandse tekst (titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973).

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE

A R R E S T

Nr. 92.176 van 12 januari 2001

A. 78.992/VIII-957

In zake : **FOURGON** Nadine,
die woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Dominique WAGNER en
Mr. Laurence RASE, advocaten,
quai de Rome 2
4000 Luik,

tegen :

de Franstalige Gemeenschap,
vertegenwoordigd door haar Regering.

DE RAAD VAN STATE, VIIIe KAMER,

Gezien het op 17 juni 1998 ingediende verzoekschrift, waarbij Nadine FOURGON de nietigverklaring vordert van de beslissing van 1 april 1998 waarbij de Franse Gemeenschap besluit om haar geldelijke anciënniteit van 14 jaar in maart 1998 terug te brengen tot 8 maanden in september 1997;

Gezien de regelmatig uitgewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag van de heer BOUVIER, eerste auditeur-afdelingshoofd bij de Raad van State;

Gelet op de beschikking van 21 juni 2000, waarbij de neerlegging van het dossier en het verslag ter griffie wordt gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan de partijen en gezien de laatste memorie van de verzoekende partij;

Gelet op de beschikking van 6 november 2000, waarvan aan de partijen kennis is gegeven en waarbij wordt bepaald dat de zaak voorkomt op de terechtzitting van 1 december 2000;

Gehoord het verslag van Mevr. DAURMONT, staatsraad;

Gehoord de opmerkingen van Mr. CULOT, loco Mr. WAGNER, advocaat, die voor verzoekster verschijnt, en van Mr. VAGMAN, loco Mr. LEVERT, advocaat, die voor de verwerende partij verschijnt;

Gehoord het eensluidend advies van de heer BOUVIER, eerste auditeur-afdelingshoofd;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de volgende feiten aan het geding ten grondslag liggen :

1. Verzoekster is klerk-typiste met een halftijdse betrekking aan het Institut Notre-Dame te Malmédy, een instelling van het gesubsidieerd vrij onderwijs.

2. Haar loopbaan in het onderwijs kan als volgt worden samengevat :

- van 21 november 1983 tot 30 juni 1984 werkt ze als voltijdse waarnemend toezichtster-opvoedster;
- van 1 september 1984 tot 30 juni 1987 werkt ze tijdelijk als halftijdse klerk-typiste;
- op 14 mei 1987 wordt ze voor de halve werktijd "in vast verband" benoemd tot klerk-typiste;
- vanaf die datum zet ze haar activiteiten in die hoedanigheid voort in een halftijdse betrekking, behalve in de periode van 16 februari tot 3 april 1998, waarin ze het ambt van toezichtster-opvoedster voorlopig voltijds uitoefent.

3. Op 1 april 1998 richt het departement Onderwijs, Wetenschappelijk Onderzoek en Opleiding van de Franse Gemeenschap de volgende brief aan verzoekster :

" Uit het onderzoek van uw dossier blijkt dat u halftijds hebt gewerkt en/of nog altijd werkt in de ene en/of de andere functie van de categorie van het administratief personeel ...

Bijgevolg, met toepassing van het koninklijk besluit van 1 december 1970 houdende bezoldigingsregeling van het administratief personeel en inzonderheid met toepassing van de artikelen 3, 14, 15 en 16, bedraagt uw geldelijke anciënniteit op 1 september 1997 acht maanden.

Uw weddetoelage zal worden aangepast vanaf de volgende uitbetaling. Bovendien zal uw geldelijke positie ook voor de vroegere jaren worden geregulariseerd".

Dat is de bestreden handeling.

4. Op 22 april 1998 stelt de Franse Gemeenschap vast welk bedrag ze acht ten onrechte te hebben gestort aan verzoekster voor de ambten die laatstgenoemde aan het Institut Notre-Dame te Malmedy heeft uitgeoefend tijdens de periode van 1 december 1993 tot 31 maart 1998. Dat bedrag wordt van betrokkene gevorderd op 5 juni 1998.

5. In een interne nota van 20 augustus 1998 zet de verwerende partij onder meer uiteen dat ze verzoekster een verkeerd berekende weddetoelage heeft uitbetaald, doordat die weddetoelage vermeerderd is met de periodieke (tweejaarlijkse) verhogingen die verbonden zijn aan een anciënniteit die berekend is op basis van een voltijdse betrekking, terwijl verzoekster - met uitzondering van een periode van acht maanden waarin ze voltijds heeft gewerkt - haar ambt slechts halftijds heeft uitgeoefend, zodat ze geen aanspraak kon maken op de verhogingen in weddeschaal die haar zijn toegekend.

6. Op 16 juli 1998, namelijk een maand nadat het onderhavige beroep is ingesteld, daagt verzoekster de Franse Gemeenschap voor de rechtbank van eerste aanleg te Verviers. Ze vordert hoofdzakelijk dat de beslissing van 1 april 1998 wordt ingetrokken, dat haar een weddetoelage wordt toegekend die rekening houdt met haar anciënniteit in het onderwijs te rekenen vanaf haar indiensttreding en dat de Franse Gemeenschap veroordeeld wordt tot het betalen van de weddetoelagen die sinds april 1998 achterstallig zijn. De Franse Gemeenschap van haar kant vordert als tegeneis het recht om het niet-verschuldigde bedrag terug te vorderen.

Bij vonnis van 8 mei 2000 besluit de rechtbank de uitspraak uit te stellen totdat de Raad van State zijn arrest heeft gewezen. De gewone rechter motiveert zijn beslissing als volgt :

" Aangezien de procedures die mevrouw Nadine FOURGON respectievelijk bij de Raad van State en bij deze rechtbank heeft ingesteld, weliswaar een verschillend onderwerp hebben, maar dat zulks niet wegneemt dat de beide beroepen op dezelfde bestuurshandeling gebaseerd zijn;

Aangezien niet wordt betwist dat het administratief beroep ontvankelijk is;

Aangezien de rechtbank bij deze stand van zaken dus bezwaarlijk uitspraak kan doen over de vorderingen die haar vandaag zijn voorgelegd, terwijl er een gewisse kans bestaat dat de beslissingen van de twee verschillende gerechtsinstanties onverenigbaar of zelfs met elkaar in strijd kunnen zijn";

Overwegende dat de verwerende partij erop wijst dat de Raad van State zich onbevoegd moet verklaren wanneer het onderwerp van een beroep tot nietigverklaring betrekking heeft op een betwisting die op grond van de artikelen 144 en 145 van de Grondwet alleen door hoven of rechtbanken kan worden beslecht; dat ze aanvoert dat met het onderhavige beroep in werkelijkheid wordt beoogd dat verzoekster het recht op een weddeschaalanciënniteit van 14 jaar en 1 maand per 1 april 1998 zou worden toegekend; dat de administratieve loopbaan van verzoekster volgens haar helemaal niet op de helling wordt gezet en alleen de vraag rijst welke geldelijke anciënniteit zij heeft; dat de verwerende partij daaruit afleidt dat de Raad van State niet bevoegd is om kennis te nemen van het beroep; dat ze onderstreept dat het beroep dat verzoekster heeft ingesteld bij de rechtbank van eerste aanleg te Verviers, het werkelijke onderwerp van het geschil tussen de beide partijen aangeeft; dat ze voorts stelt dat verzoekster tevergeefs zou aanvoeren dat de Raad van State zich bevoegd verklaart om kennis te nemen van de disponibiliteit van de leden van het onderwijzend personeel, want zulke handelingen hebben, zelfs als ze een financiële weerslag hebben, tot doel de administratieve positie van de betrokkenen te wijzigen;

Overwegende dat verzoekster benadrukt dat het beroep tot nietigverklaring bij de Raad van State en het beroep bij de gewone rechtbanken verschillende onderwerpen hebben; dat ze uiteenzet dat het onderhavige beroep gericht is op de nietigverklaring van de beslissing van 1 april 1998 waarbij de rechtscheppende handeling waarbij haar een geldelijke anciënniteit is verleend, op onwettige wijze wordt ingetrokken, terwijl het beroep bij de rechtbank van eerste aanleg te Verviers gericht is tegen de beslissing van 5 juni 1998 waarbij 124.235 frank van haar wordt teruggevorderd, een beslissing die op haar beurt gebaseerd is op de onwettige beslissing van 1 april 1998; dat ze aanvoert dat het burgerlijke beroep bij de rechtbank van eerste aanleg te Verviers een subjectief

beroep is dat gericht is op de schorsing van de tenuitvoerlegging van de beslissing van de overheid om het niet-verschuldigde bedrag terug te vorderen, in zoverre die beslissing gebaseerd is op de onwettige handeling waarvan bij de Raad van State de nietigverklaring wordt gevorderd; dat ze voorts aanvoert dat een beslissing van de overheid die een geldelijke anciënniteit toekent een rechtscheppende handeling is en dat die anciënniteit invloed heeft op het bedrag van de weddetoelage, de wachtgeldtoelage in geval van disponibiliteit en het pensioen ten laste van de Schatkist dat haar te zijner tijd zal worden toegekend; dat ze ervan uitgaat dat, als de beslissing van 1 april 1998 niet vernietigd wordt, ze genoodzaakt zal zijn een burgerlijk geding in te stellen telkens als haar een subjectief recht wordt geweigerd;

Overwegende dat de bestreden handeling vervat is in de brief van 1 april 1998, waarbij de diensten van de Franse Gemeenschapsregering verzoekster meedelen dat haar geldelijke anciënniteit wordt verminderd; dat in die brief gepreciseerd wordt dat haar weddetoelage vanaf de volgende uitbetaling zal worden aangepast en dat haar geldelijke positie ook voor de vroegere jaren zal worden geregulariseerd; dat het geding alleen gaat over het bepalen van de diensten die kunnen worden aangerekend voor de toekenning van de tweejaarlijkse verhogingen; dat overeenkomstig artikel 29, eerste lid, van de wet van 29 mei 1959 waarbij sommige bepalingen van de onderwijswetgeving worden gewijzigd "de activiteitsweddetoelage gelijk (is) aan de wedde, verhoogd met de verschillende vergoedingen, waarop de betrokkene aanspraak zou hebben, indien hij tot het onderwijzend Rijkspersoneel behoorde"; dat artikel 14 van het koninklijk besluit van 1 december 1970 houdende bezoldigingsregeling van het administratief personeel, het meesters-, vak- en dienstpersoneel van de rijksinrichtingen voor kleuteronderwijs, voor lager, buitengewoon, middelbaar, technisch, kunst- en normaalonderwijs het volgende bepaalt :

" Art. 14. - Behoudens strijdige bepaling, kunnen voor de toekenning van de tweejaarlijkse verhoging alleen in aanmerking komen :

1. de werkelijke diensten welke het personeelslid met ingang van zijn 21e jaar heeft verricht terwijl hij behoorde tot de diensten van de Staat of van Afrika of tot de openbare diensten, hetzij als burgerlijk of geestelijk titularis van een bezoldigd ambt met volledige prestaties, hetzij als beroepsmilitair;

2. de werkelijke diensten welke het personeelslid met ingang van zijn 21e jaar heeft verricht terwijl hij behoorde tot een rijksinrichting voor kleuteronderwijs, voor lager, buitengewoon, middelbaar, technisch, kunst- en normaalonderwijs, als titularis van een ambt met onvolledige prestaties;

3. de werkelijke diensten die het personeelslid met ingang van zijn 21e jaar heeft verricht als titularis van een bezoldigd ambt met onvolledige prestaties, in een school van een provincie of gemeente, wanneer die school door de Staat is overgenomen;

4. de werkelijke diensten, welke het personeelsid heeft verstrekt in een gesubsidieerde vrije onderwijsinrichting als burgerlijk of geestelijk titularis van een ambt met volledige prestaties, dat bezoldigd werd door middel van een weddetoelage";

dat uit die tekst blijkt dat, als het gaat om diensten verricht in een gesubsidieerde vrije instelling, alleen de volledige prestaties meetellen voor de toekenning van de tweejaarlijkse verhogingen; dat, los van de houding die de verwerende partij in het verleden heeft aangenomen, de toepassing van deze bepaling de overheid geen enkele beoordelingsbevoegdheid laat bij het vaststellen van de wedde van het betrokken personeelslid; dat verzoekster met het beroep in werkelijkheid wil verkrijgen dat haar het recht wordt toegekend op een wedde die rekening houdt met haar onvolledige prestaties in het gesubsidieerd vrij onderwijs; dat de Raad van State niet bevoegd is om het geschil, dat trouwens ook voor de rechtbank van eerste aanleg te Verviers aanhangig is gemaakt, te beslechten,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten, bepaald op 7.000 frank, komen ten laste van verzoekster.

Aldus uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting, op twaalf januari tweeduizend en één door :

de Hr.	GEUS,	kamervoorzitter,
Mevr.	DAURMONT,	staatsraad,
Mevr.	GEHLEN,	staatsraad,
de Hr.	SCOHY,	griffier.

De Griffier,

De Voorzitter,

G. SCOHY.

J.-Cl. GEUS.

VERTALING OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 63,
EERSTE LID, VAN DE WETTEN OP DE RAAD VAN STATE,
GECOÖRDINEERD OP 12 JANUARI 1973.